

Lieve WOUTERS & Jozefien VAN HUFFEL Schreven het vrijwilligersboek 'De daad bij het Woord'

In dit Europese Jaar van het Vrijwilligerswerk zetten niet minder mensen dan vroeger zich belangeloos in, wel anders. Lieve WOUTERS en Jozefien VAN HUFFEL, redactrices bij **KERK & leven**, dat leeft bij gratie van zijn 123.431 parochievrijwilligers, bundelden tips om vrijwilligers te mobiliseren zodat iedereen deugd beleeft aan hun inzet.

'Vrijwilligers brengen warmte in onze samenleving'

Ilse VAN HALST

Een bedrijvigheid vanjewelste in de piepkleine keuken van de redactie van **KERK & leven**! Jozefien VAN HUFFEL en Lieve WOUTERS brouwen een gezonde vruchtencocktail. Sinaasappels worden geperst, kiwi's geplet, bananen gemixt. Nietsvermoedende collega's worden proefkonijn. Met het lekkere brouwsel in schenkkannen trekken ze eropuit om ergens te toosten op een *Schat van een doener*. Mascotte kabouter Samuel kijkt toe en ziet dat het goed is.

–Waarom lanceerde **KERK & leven** de actie 'Schatten van doeners'?

Jozefien • In dit Jaar van het Vrijwilligerswerk wilden we onze parochievrijwilligers een hart onder de riem steken, net als de talloze anderen die her en der het beste geven van zichzelf. Een voor een zijn het schatten van doeners. Daarom roepen we lezers op getuigenissen in te sturen over mensen die zich op een bijzondere wijze verdienstelijk maken. We ontvingen al honderden hartverwarmende verhalen.

Lieve • Tegelijk wilden we meer doen. In de Kerk werd immers nog geen echt vrijwilligersbeleid uitgewerkt, terwijl de nood nochtans groot is om het engagement te begeleiden van de duizenden vrijwilligers die er elke dag opnieuw hun beste beentje voorzetten. Daarom bundelden we interessante onderzoeksresultaten over vrijwilligerswerk met ervaringen uit het katholieke middenveld en enkele inspirerende voorbeelden uit het pastorale werkveld in een handig boek, *De daad bij het Woord*. In de hoop dat parochies hieruit inspiratie en tips kunnen putten.

–Wie is die vrijwilliger vandaag?

Lieve • Hoewel iedereen voelt dat de samenhang in onze samenleving lossert wordt, taant het verenigingsleven niet. Het vrijwilligerswerk neemt evenmin af, het wordt alleen anders. De vrijwilliger van vroeger, de duivel-doet-al, kom je minder vaak tegen. In zijn plaats treedt een brede waaier aan vrijwilligerstypes, mensen die zich willen inzetten, met hart en ziel, maar voor een in tijd en in aard afgebakende taak. Ze willen precies weten waaraan ze beginnen. Die ontwikkeling stelt organisaties voor heel wat uitdagingen. Niet alleen is de begeleiding van die vrijwilligers veel complexer, dergelijke korte engagementen leiden ook minder vaak tot een hechte band met de organisatie.

Lieve Wouters (links) en Jozefien Van Huffel: „Je samen inzetten voor de ander is even wezenlijk aan ons geloof als bidden en samen vieren.” © Frank Bahn Müller

–Hoe kun je als Kerk vrijwilligers motiveren en vermijden dat ze 'zappen' naar iets anders?

Jozefien • Uit mijn bezoeken 'te velde' in het kader van de actie *Schatten van doeners* leerde ik dat je het als vereniging niet te professioneel mag aanpakken. Belangrijk is dat je blijft werken aan het fundament:

„Het is belangrijk om vrijwilligers uitdrukkelijk te bedanken. Een eenvoudig dankjewel doet ontzettend deugd”

een warme gemeenschap. Dat trekt vanzelf vrijwilligers aan. Zij zetten zich immers in omdat ze het leuk vinden. Omdat zelfs die vieze keuken opruimen plotseling plezierig wordt, als je het samen kunt doen. Zo niet, haken ze af. Tegelijk moet je mensen weten aan te spreken op hun talenten. En dus gericht nadenken wie je kunt vragen voor welke taak.

In de parochie in Erembodegem bijvoorbeeld leidt een schat van een dirigent het koor. Omdat hij niet zo groot is, staat hij op een voetenbankje. Dat werd getimmerd door een trouwe kerkganger, die voorts niet actief is in de parochie. Je moet dus investeren om mensen te vinden die dergelijke kleine maar belangrijke taken voor je willen uitvoeren. Dat gaat vanzelf door te bouwen aan een warme gemeenschap. Louter iemand aanstellen die de taak heeft vrijwilligers te ronselen, werkt niet. Natuurlijk moet je het ter harte nemen, maar het moet van binnenuit komen.

Lieve • Vrijwilligers uitdrukkelijk bedanken is eveneens belangrijk. Zij verwachten geen dure geschenken, een eenvoudig maar oprecht dankjewel bij elk engagement, hoe klein ook, doet hen ontzettend deugd. Af en toe organiseren verenigingen best ook een meer omkaderd dankmoment voor hun schare vrijwilligers. Zo voelen de vrijwilligers dat ze er niet in hun centje voor staan.

–Zijn jullie ervaringsdeskundigen?

Jozefien • Acht jaar lang stond ik in de leiding bij de scouts, maar onlangs gaf ik de

fakkel door. Nog steeds neem ik geregeld foto's voor mijn scoutsgroep, werk ik mee aan de publicaties van het verbond en ben ik lid van het Voedselteam in mijn wijk.

Lieve • Net als talloze anderen die zich in parochies inzetten omdat ze hun tijd zinvol willen invullen voor hun medemens, God en het evangelie, engageerde ik me in de lokale redactie van **KERK & leven** in mijn parochie. Het mooie aan het christendom, zoals Ronald Sleds in het boek stelt, is dat deze godsdienst het profane en het sacrale samenhoudt, het leven van elke dag koppelt aan het geloof. Dat stuwt me als christen voort. Het gaat niet alleen over bidden en samen vieren. Zich samen inzetten voor de ander is even wezenlijk.

Ook *De daad bij het Woord* is vrijwilligerswerk. U vindt het boek op de Boekenbeurs, onder het goedkeurend oog van een reuzegrote kabouter Samuel, gehaakt door een creatieve vrijwilliger. Dank je wel! • *De daad bij het Woord*, Halewijn, Antwerpen, 2011, 70 blz., 15 euro, ISBN 978-90-8528-204-4. Bestel u met de bon op blz. 15, dan betaalt u slechts 10 euro. Meer op www.kerkenleven.be (klik door op *schattenvandoeners*).